

cantur. Quorum officium est, vt præter musices & eleuationis vocis cognitionem, tanquam cola, commata & virgulæ, perfecti & imperfecti sensus orationis etiam notitiam adferant. Non tamen eos omnes æquam in distinguendo potestatem habere dicimus, quandoquidem septem primis sequentis figure exceptis, reliqui grauitatem adferre contextui orationis magis videtur, (vt apud Latinos facit virgula) quàm distinguere.

Alij מְשִׁירִים, id est, ministri qui (quod præcedant tanquam ministri reges, seu distinguentes accentus, nomen famuli sortiti sunt) continuantes orationem, syllabam, quam occupant, celeritate quadam proferendam indicant, donec ad accentum regem, qui distinguendi vim habet, ventum fuerit. Ad musicam etiam faciunt isti, vt distinguentes. Estque etiam vtriusque ordinis accentuum, qua grammatici sunt accentus, semper attollere syllabam in qua ponuntur.

Notandum etiam obiter propter accentus distinguentes (septem primos præsertim) motionum paruarum in magnas plurimum fieri mutationes: videlicet — in —, · in ·· & —, · in ·, · in ·, & seu genuini dictionis in ··.

R 3 Nomina

cet iunctis vnitati, vel digitis numeris sic אָחַר עֶשְׂרִי vndecim, vel vndecimus, עֶשְׂרִי אֶחָד vel עֶשְׂרִי אֶחָד vndecim, vel vndecima, & cætera. Quandoquidem cardinalia nomina à decem, ordinalia indifferenter esse possunt. Quare in huiusmodi incidens, iudica quid optimè sensui conueniet.

De numero qui fit per literas.

17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	א
34	33	32	31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	י
ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	כ
50	49	48	47	46	45	44	43	42	41	40	39	38	37	36	35	34	מ
900	800	700	600	500	400	300	200	100	90	80	70	60	50	40	30	20	ה
10000	9000	8000	7000	6000	5000	4000	3000	2000	1000	900	800	700	600	500	400	300	ו
יא	טא	חא	זא	זא	זא	זא	זא	זא	זא	זא	זא	זא	זא	זא	זא	זא	זא

Et sic cum aliis literis.

Finale literæ etiam interdum ab Hebræorum nonnullis pro numeris vsurpantur, sic

900 800 700 600 500

ז ט ו ד ב

Postremò solent literas pro numeris captas duobus apicibus acutis supersignare, sic, אֵתֶסֶט 1546.

De accentibus.

Accentus מָעֵם ab Hebræis, id est, gustus, metaphoricè appellatus est.

Accentus in duos diuiduntur ordines. Alij enim מְלָכִים reges (quos Latini distinguentes appellat) vocantur